

omid
امید

The 20th international theater festival for the children and youth of Hamedan | No.03 - 19 oct 2013 | شماره‌ی سه ▪ ۲۷ مهرماه ۱۳۹۲ | بیستمین جشنواره‌ی بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان - همدان

گامی دیگر در شکل‌گیری و تحول مخاطب

هنر حقیقتی است بسیار فاخر و عطیه ای از جانب پروردگار است
که مانند هر موهبت دیگری مسئولیت ها و تکالیفی را برای صاحب آن
به همراه می آورد.
مقام معظم رهبری

با فرماندار همدان آقای حسن قهرمانی مطلق

سنین باشد. در مجموع می توانم بگویم که نمایش ها، اثرگذار و مثبت بودند.

تاثیر نمایش در آموزش را، چگونه می بینید؟

یکی از راه کارهای آموزش، تئاتر است. در زمان جنگ، در جبهه ها هم یکی از بهترین راه کارهای آموزش، همین هنر نمایش بود؛ نگرهانی، بازرسی و خیلی از مطالب دیگر، از طریق نمایش، آموزش داده می شد. که هم جنبه ی آموزشی داشت، و هم برای بالا بردن روحیه ی رزمندگان، بسیار مُثمر بود.

به نظر شما، فاصله ی این جشنواره تا جشنواره ی ایده آل، چه اندازه است؟

اگر فکر کنیم که به ایده آل رسیده ایم، در واقع، به سکون رسیده ایم. ما باید آفت دیدمان را بالاتر ببریم؛ هم از نظر تعداد نمایش ها، و هم از نظر کیفیت آن ها. نباید به آن چه که داریم، بسنده کنیم. باید تلاش ها را بیش تر کرده، تا به نقطه ی اوج نزدیک تر شویم.

اگر شما کارگردان بودید، در قالب نمایش، به کودکان و نوجوانان چه پیامی می دادید؟

باید بچه ها یاد بگیرند که نقش بازی کنند و نقش بازی کردن واقعی را یاد بگیرند. آن ها باید صادقانه بازی کردن و بدون رنگ بازی کردن نقش های واقعی را بیاموزند.

دیدگاه شما درباره ی تئاتر کودک و نوجوان چیست؟

در کودکی هر چه ببینید، همان در ذهن شما نقش می بندد. کودکان از معلم ها، پدر و مادر و دیگران، الگو می پذیرند. پس، دیدن نمایش حتماً می تواند یک جرعه ی خوب در زندگی هر کدام از کودکان و نوجوانان باشد، و در انتخاب مسیر زندگی آن ها موثر افتد.

پیشنهاد شما برای بهتر شدن تئاتر کودک و نوجوان چیست؟

باید اجراها تداوم داشته باشند. باید برای بعد از جشنواره هم برنامه ریزی کرد، و نباید بعد از جشنواره، همه چیز تعطیل شود. اگر این اجراها مُستمر باشند، می توان مفاهیمی که مدنظر است را، به مرور انتقال دهیم.

سفن آخر.

انشالله که مردم، هم چون گذشته از جشنواره استقبال کنند. و هم چنین امیدوارم که نمایش های پُر مغز به روی صحنه برود. پُر مغز نه به معنای سنگین و ثقیل بودن، بلکه به این معنا که مخاطب، از دیدن نمایش بهره ای ببرد.

لطفاً اقدامات انجام شده از سوی فرمانداری همدان، در راستای برگزاری بیستمین جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان را بیان بفرمایید؟

مقدمات و تمهیدات قبل از جشنواره، به خوبی صورت گرفته است. جلسه های لازم برای هماهنگی آرگان ها و اداره ها هم انجام شده، و هم چنین ۱۶ سالن نمایش، آماده و تجهیز شده اند. و چون میزبان میهمانان خارجی هستیم، تمهیدات خوب امنیتی را هم در نظر گرفته ایم. در کل، جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان، یک قسمت کوچکی از پتانسیل های خوب استان همدان است، که می تواند زیبایی ها، مراکز گردشگری، صنایع دستی و دیگر شاخصه های استان را معرفی کند. از منظر دیگر، جشنواره عملی است برای به عمل درآوردن نیروهای بالقوه در زمینه ی هنرهای نمایشی، که باید از این فرصت مُغتنم، به خوبی استفاده شود.

تفاوت های جشنواره ی امسال با سال گذشته چیست؟

امسال بخش خردسال به جشنواره اضافه شده است، که نمایش های این بخش، در مهد های کودک اجرا می شوند. بخش ویژه ی استان همدان، نمایش گاه ها، افزایش محل های برگزاری مراسم افتتاحیه، و هم چنین اضافه شدن پلاتوی نمایش شهید آوینی، از ویژه گی های جشنواره ی امسال است.

باتوجه به این که شعار جشنواره ی امسال، «کودک و خانواده» است، فکر می کنید که هنر تئاتر، مقدر می تواند در فرهنگ سازی خانواده ها و کودکان موثر باشد؟

بحث توجه به کودک و نوجوان، از مواردی است که جامعه ی ما از آن غافل شده است. چون مخاطب اصلی جشنواره، کودکان و نوجوانان هستند، و آن ها دست در دست پدر و مادر به سالن ها می آیند، همین باعث ایجاد ارتباط عاطفی بیش تر، بین خانواده ها و بچه ها می شود. و به دنبال آن، اتفاقات خوب دیگری می افتد، که جای تامل دارد.

نظرتان درباره ی آگار نمایشی سال پیش چیست؟

توجه به سن مخاطب، بسیار مهم است، چون جشنواره ی کودک و نوجوان است. پس هدف گذاری هم باید برای این

مطلب علمی

قصه پردازی در نمایش نامه های کودک و نوجوان

موقعیت و طرح موضوع

■ تعریف شخص یا اشخاص؛ همین که شخصیت ها در موقعیت ایجاد شده قرار می گیرند، متناسب با موضوع و موقعیت، باهم ارتباط برقرار می کنند، و همین، باعث شناخت بیش تر یا تعریف شخصیت آن ها می شود

■ توسعه ی موضوع یا پرداخت داستان؛ وقتی شخصیت ها باهم ارتباط برقرار می کنند، از آن جاکه هر کدام طبق تعریفی که از خود دارند، رفتار می کنند، این کار به توسعه و پرداخت موضوع کمک می کند

■ چینش وقایع؛ به همین ترتیب، با واکنشی که شخصیت ها به یکدیگر و اتفاقات پیش آمده نشان می دهند، و یا خود دست به اقداماتی می زنند، وقایع مختلف یک به یک در کنار هم چیده شده، و به سوی هدف نویسنده پیش می روند.

و در واقع، نمایشی شکل نخواهد گرفت. هر چند امروزه شاهد نمایش هایی به خصوص در حوزه ی کار کودک و نوجوان هستیم، که به نمایش های بدون قصه مشهورند، و در اصل تنها بر اساس یک موقعیت نمایشی شکل می گیرند، اما این موارد استثناء، اولاً تنها در حوزه ی اجرا قابل تعریف هستند و چندان ارتباطی به بحث نمایش نامه نویسی ندارند، و از سوی دیگر، با دقت در همین نمایش های به اصطلاح بدون قصه هم، می توان زدیابی هر چند کم رنگ از قصه را مشاهده کرد. چرا که بیش تر عناصر قصه، از جمله؛ «موضوع»، «شخصیت»، «اتفاق و کشمکش» را به شکلی در خود دارند.

چنان چه بپذیریم که قصه، موتور محرک نمایش نامه است، مهم ترین کارکرد آن در نمایش نامه را، می توان چنین برشمرد: ■ ایجاد موقعیت؛ به معنای تعریف زمان و مکان یک رویداد، و نشان دادن شخص یا اشخاص حاضر در

قصه و داستان، در معنای عام، سلسله اتفاقاتی را شامل می شود، که با هدف و منظوری خاص - به طور مثال؛ هدف تربیتی، اخلاقی، سرگرمی و امثال این ها - با حضور یک یا چند شخصیت، متناسب با منطقی حاکم بر اثر، و با رعایت سلسله مراتب علت و معلولی، در کنار هم قرار می گیرند. از همین تعریف، می توان دریافت که بسیاری از عناصر تشکیل دهنده ی نمایش نامه، در قصه ی اثر نهفته است. اگر عناصر اصلی تشکیل دهنده ی نمایش نامه، یعنی؛ «تم، بُن اندیشه یا موضوع»، «شخصیت»، «کشمکش»، «رویداد»، «گفتگو» و خود «داستان» را در نظر بگیریم، متوجه می شویم که تمامی این عناصر در داستان اثر وجود دارند، و در واقع، در سایه و بستر داستان است، که عناصر نمایش نامه امکان بروز و ظهور خواهند داشت. برخی معتقدند که داستان یا قصه، موتور محرک نمایش نامه است؛ یعنی بدون وجود قصه، نمایش نامه ساکن و ایستا خواهد ماند.

گامی دیگر در شکل گیری و تحول مخاطب

پیام مدیر کل هنرهای نمایشی به بیستمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان

تئاتر کودک و نوجوان، چون یک آیین بالنده، به زندگی فرزندان این سرزمین، رنگ و معنا می دهد. این در حالی است که نگاه اخلاقی و تربیتی، با اندیشه ی متعالی و زبان هنر، می تواند منشاء شکل گیری و تحول مخاطب گردد؛ آن چه در تئاتر ویژه ی کودک و نوجوان باید مورد توجه جدی قرار گیرد. امروز، با حضور شایسته ی هنرمندان متعهد و با دانش در عرصه ی تئاتر کودک و نوجوان، می توان به فردای بهتر آینده سازان این دیار پرمهر، بسیار امیدوار بود. در آستانه ی بیستمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان، که به میزبانی شهر همدان برگزار می گردد، اهمیت این هنر ارزش مند، بر همه ی اهالی فرهنگ و هنر، واضح و مبهرن است. بی شک، تداوم این رویداد شایسته، با تلاش و همت مسئولان و هنرمندانی بوده است، که به فرزندان ایران اسلامی توجه ویژه داشته اند. ضمن تقدیر از همه ی هنرمندان و مسئولانی که برای بالنده گی این هنر، سعی و کوشش نموده اند، امیدوارم بیستمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان، گام بلندی برای رسیدن به قله ی افتخار فرهنگ و هنر ایران اسلامی باشد.

همدان در برگزاری برنامه های فرهنگی سرآمد است

نماینده ی مردم همدان و فامنین در مجلس شورای اسلامی گفت: «همدان در برگزاری برنامه های فرهنگی، سرآمد است». امیر خجسته با بیان این که برگزاری رویدادهای بین المللی، می تواند زمینه ی معرفی بیشتر ایران اسلامی را فراهم کند، افزود: «در این میان، همدان به عنوان یک استان فرهنگی، که دارای جاذبه های زیادی است، با برگزاری جشنواره، آن گونه که شایسته است، به دنیا معرفی می شود». وی با بیان این که باید فضای شادی و امید در جامعه ایجاد شود، اظهار کرد: «در ایام برگزاری جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان، این فضا در استان ایجاد می شود». نماینده ی مردم همدان و فامنین در مجلس شورای اسلامی، حضور میهمانان فرهنگی را، باعث توسعه ی استان دانست و گفت: «همدان ثابت کرده که در برگزاری جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان، سرآمد است، و از این پس هم، توانایی برگزاری مطلوب آن را دارد».

آقای حمید عالم شناس معاون اداری مالی اداره ی کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان همدان

به نظر شما، می توان از طریق نمایش، از بروز آسیب های اجتماعی نیز جلوگیری کرد؟

جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان در زمان برگزاری، نشاط و شادابی در جامعه ایجاد می کند، و این نشاط و شادابی، قطعاً جامعه را در برابر ناهنجاری ها و اکسینه می کند.

استقبال مردم از جشنواره را چگونه ارزیابی می کنید؟

بسیاری از گروه های نمایشی خارجی و داخلی، با دیدن استقبال مردم از اجرای نمایش ها، بر این مهم تاکید داشته اند، که همدان شهری فرهنگی است و شهروندانی اهل هنر دارد.

درفصوه شعرا امسال جشنواره هم، نظر خود را بیان بفرمایید.

امسال رویکرد جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان، بر مبحث خانواده است. و پرداختن به خانواده و تاثیر تربیتی و آموزشی تئاتر بر کودکان و نوجوانان، مورد توجه هنرمندان و کارشناسان قرار گرفته است.

در باره فعالیت کمیته ی پشتیبانی، مالی و اعتبارات هم اگر توضیحی دارید، بیان کنید.

تاکنون در راستای برگزاری بیستمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان، موارد مالی و اعتباری جشنواره، به طور جدی پی گیری و انجام شده، و همه ی شرایط برای برگزاری جشنواره های به یاد ماندنی و مطلوب در همدان، مهیا شده است.

جهت، می طلبید که برنامه ریزی مناسب و فراگیری در امر داستان نویسی و نمایش نامه نویسی، با موضوع خانواده مداری و اخلاق مداری، و باتوجه به توصیه های دین مبین اسلام و آئمه ی اطهار (ع) - صورت بگیرد.

برگزاری جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان را، در راستای ارتقاء فرهنگ جامعه، «آسیب» می دانید یا «موفقیت»؟

برگزاری چنین جشنواره هایی، منجر به نزدیکی خانواده ها می شود، و کودکان همدان، با شور و شغف، به اتفاق والدین خود در سالن های نمایش حضور پیدا می کنند، و با هنرمندان سایر شهرها، سرزمین ها، و فرهنگ و آداب و رسوم آن ها آشنا می شوند. به همین دلیل، این یک موفقیت است، که در اختیار مردم شریف همدان قرار گرفته.

چرا جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان را دوست دارید؟

شاید به خاطر این که کودک درون مرا زنده می کند، و مرا به دوران کودکی خودم می برد. البته در آن سال ها، شاید تئاتر کودک به این گسترده گی نبود، و شاید اولویت، هنرمندان تئاتر کودک و نوجوان نبودند. اما الان همه چیز متفاوت است، و این خود، باعث خرسندی و شادی است.

نقش تئاتر در آموزش مفاهیم تربیتی به کودکان و نوجوانان را، چگونه ارزیابی می کنید؟

هنر نمایش به واسطه ی بحث آموزشی غیرمستقیم، می تواند تاثیر به سزایی بر روند تربیتی قشر کودک و نوجوان داشته باشد. کارشناسان حوزه ی تربیتی و روان شناسی کودکان و نوجوانان، آموزش غیرمستقیم را بسیار مناسب و تاثیر گذار عنوان می کنند، و تئاتر کودک و نوجوان می تواند تاثیر قابل توجهی بر روند شکل گیری شخصیت آن ها داشته باشد.

فیله ها می گویند که همدان، بهترین میزبان برای برگزاری جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان است. نظر شما در این فصوص چیست؟

این حرف کاملاً درست است. به جهت این که تئاتر همدان دارای تاریخ و سابقه ای طولانی است، و به عنوان اولین برگزارکننده ی جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان (امید)، در سطح کشور مطرح شده است. مسئولین استان هم به این نکته اذعان دارند، که همدان بهترین میزبان برای برگزاری این جشنواره است.

بیشتر ترمیم می دهید که در نمایش های ماضی در جشنواره، چه مضامینی برای خانواده ها، کودکان و نوجوانان، در دستور کار تولیدکنندگان تئاتر کودک و نوجوان بگیرد؟

به نظر می رسد که آموزش کودکان ما، فاقد خلاقیت و ابتکار است، و از هنر کم تر در این مقوله استفاده می شود. این موضوع باعث ایجاد خلاء در امر مهم آموزش کودکان - که آینده سازان کشور هستند - می شود. به همین

نقد نمایش

دریچه‌ای به نمایش «پهلوان کچل»

آن کس که بداند و بداند که بداند...

«پهلوان کچل» همان داستان قدیمی حسن کچل است، که نویسنده با نگاهی دیگر به آن، دغدغه‌های ذهن خود را در خصوص جای‌گزینی قهرمانان داستان‌های بیگانه، با قهرمانان داستان‌های کهن این مرز و بوم، به‌درستی به رشته‌ی تحریر درآورده‌است. جای‌گزینی گلابی به‌جای سیب، از همان ابتدای نمایش نشان از تغییر در روند داستان دارد. این بار، حسن نه به‌خاطر فریب ننه‌حسن، که به‌خاطر دست‌یابی به پوست گاکالولو (غول نمایش) و مالیدن آن بر روی سر و مو دار شدن، پا را از خانه بیرون می‌گذارد و به سفری که انتهای آن‌را، حتی راوی هم نمی‌داند، راهی می‌شود. البته با این‌که انتهای نمایش را می‌توان حدس زد، اما باز هم برای مخاطب شنیدنی و دیدنی‌است.

نمایش از ریتم بسیار مناسبی برخوردار است، و از همان ابتدای کار، مخاطب می‌فهمد که با اثری حساب‌شده روبه‌روست. در این نمایش، هم نویسنده و هم کارگردان، تکلیف خود را به‌درستی می‌دانند و به کاری که انجام می‌دهند، آگاه‌اند. به‌همین دلیل، همه‌ی عناصر را حساب‌شده در نمایش به‌کار برده‌اند. استفاده از تکنیک‌های نمایش آیینی-سنتی هم‌چون؛ پکری، نعل‌وارونه، تکرار یک عمل و... در کنار طراحی مدرن، توانسته به‌خوبی چفت‌وچور شود، و به‌جز شلخته‌گی قسمت‌هایی از شروع کار - که شاید به‌علت عدم اشراف گروه اجرایی به سنن سالن باشد - صحنه‌هایی بدیع و به‌یادماندنی خلق نمایند.

از ویژه‌گی‌های بارز این نمایش، می‌توان به موسیقی زنده‌ی آن اشاره کرد. امیرحسین انصافی، آهنگ‌ساز نمایش هم، مثل کارگردان و نویسنده‌ی اثر، توانسته از ترکیب سنت و مدرنیته، اثری درخور توجه خلق کند، و ظرفیت بالای سازهای سنتی را به‌خوبی نشان دهد. استفاده از دستگاه‌های موسیقی ایرانی هم‌چون؛ چهارگاه، همایون، و فولکلور در کنار موسیقی ملل، فانتزی و افکتیو، با ترکیب سازهای سنتور، کامنچه، تنبک، دف و سازهای کوبه‌ای، به صورت آگاهانه، ما را بر آن دارد که به داشته‌های خود، به درستی بنگریم. ارتباط مستقیم با مخاطب نیز، به‌خوبی صورت می‌گیرد، و کودکان که مخاطبان اصلی این نمایش هستند، علاوه بر هم‌ذات‌پنداری با قهرمان کچل نمایش، با گروه اجرایی نیز، در انتخاب مسیر نمایش همراه می‌شود و از این همراهی، لذت هم می‌برد.

سیدآرش شریف‌زاده و ریحانه مطهری، طراحان صحنه و لباس این نمایش نیز، توانسته‌اند هم‌سوی با گروه اجرایی گام برداشته، و طراحی بدیعی را خلق کنند، و به‌طور مثال؛ به‌عنوان یکی از زیباترین صحنه‌های این نمایش، می‌توان به صحنه‌ی پرواز حسن کچل (پهلوان کچل) اشاره کرد، که در اجرای آن، به‌درستی از عنصر تخیل، که مشخصه‌ی این گونه‌ی نمایشی‌است، استفاده شده‌است. اما در طراحی لباس، آن‌چه چندان قابل‌قبول نیست، پوشیدن لباسی شبیه «سوپر من» بر تن قهرمان نمایش است، که با مضمون نمایش در تضاد است. حتی اگر لباس شخصیت قهرمان را، تخیل حسن در نظر بگیریم، پس لازم است که هنگام متحول شدن شخصیت در قسمت‌های انتهایی نمایش، تمهیدی برای آن در نظر گرفته‌شود، که قهرمان نمایش در لباس یک قهرمان بیگانه، باقی نماند.

در نهایت به گروه اجرایی و بازیگران خوب این نمایش دست‌مربزاد می‌گویم و برای آن‌ها آرزوی موفقیت دارم.

فواد ابراهیمیان

نقد نمایش

دریچه‌ای به نمایش «بدون شرح»

راه رفتن روی خط معیار

نمایش «بدون شرح»، یکی از آن‌دست‌نمایش‌هایی‌است که به‌دنبال دست‌یابی به استانداردهای تازه‌ای در حوزه‌ی نمایش‌های ویژه‌ی گروه سنی نوجوان است؛ تلاشی که بعد از دقایق آغازین و نمایان‌شدن ایده و پیرنگ اصلی داستان نمایش، معلوم می‌شود که چندان به بی‌راهه نرفته و توانسته گلیم خود را از این ورطه، بیرون بکشد. داستان و تکنیک‌های اجرایی اثر، جذاب و چشم‌نواز، اما پیچیده‌تر از نمونه‌های معمول هستند، و پیوسته که کارگردان اثر در راستای تلاشی که هنگام نوشتن آن داشته، برای جلوه‌های دیداری نمایش در بخش اجرا هم، بیش از حد معمول، وقت و انرژی صرف کرده‌است. «بدون شرح»، دست‌مایه‌ی خوبی را - چه به‌لحاظ داستان و چه در شکل اجرایی - برای خود مهیا کرده، و «سیدجواد رحیم‌زاده» در مقام نویسنده‌ی اثر (در وهله‌ی نخست)، توانسته موضوع و ترکیب دراماتیکی جذابی را برای خلق نمایش‌نامه‌ی خود برگزیند؛ نوعی نبش قبر خاطرات و نوستالژی‌های به‌ناحق (از دید خودش شاید) فراموش‌شده‌ی نوجوان دیروز، در خلال کنجکاو‌های ناخوسته‌ی نوجوانی امروزی.

اگر معیارهای «ژان پیازه» را به‌عنوان مرجع تحلیل گروه‌های سنی قرار دهیم؛ نوجوانی مقطعی مهم برای اندیشه و تعمق در زندگی‌است. بر همین مبنا، تئاتر نوجوان باید سعی کند که ادراک و اندیشه‌ی مخاطب خود را جهت‌دهی کرده، و او را وادار به تعمق و تفکر در باب زندگی، و ارائه‌ی مفاهیم نو و بازیگری در افکارش کند. خالق نمایش «بدون شرح»، این موضوع را به‌خوبی درک کرده، و در پی‌ریزی داستان‌اش، چهارچوب را برپایه‌ی تفکر و اندیشه‌ی دوران نوجوانی خود قرار داده‌است. او با دست‌مایه‌ی قراردادن داستان‌ها و انسان‌های خاطره‌انگیز گذشته، بر آن شده که ضمن یادآوری ارزش‌ها و افکار و خاطرات گذشته‌ی خود، میان دو نسل امروز و دیروز، پلی را ترسیم کند، تا شاید از این مجرا، فاصله‌ها برچیده شده، و چیزهای از دست‌رفته و تغییر کرده، دوباره در جای خود نشاندند.

شیوه‌ی اجرایی نمایش «بدون شرح»، برگرفته از ساختار درونی خود متن است، که به‌گمان من، این کار «اساس» کارگردانی درست یک متن نمایشی‌است. و از آن‌جا که خود نویسنده، اثر را کارگردانی کرده‌است، این شیوه‌ی اجرایی به‌خوبی در صحنه پیاده شده. و این، زمانی جذاب‌تر می‌شود که به‌یاد آوریم تمام ابزار اجرایی نمایش «بدون شرح»، تعداد زیادی چراغ‌قوه و نورهای LED و یک میز است. میزی که در صحنه‌های مختلف، به‌شکل؛ در، پرده‌ی نمایش فیلم، قطار، ریل، کوه و امثال این‌ها درمی‌آید، و درواقع، بار اصلی خلق صحنه‌های ناب نمایش، بر دوش بازیگران توانای اثر گذاشته‌شده‌است. تمام این‌ها، باعث خلق ایده‌ها و تصویرهای ناب و جذابی در نمایش شده، که در کنار موسیقی و هم‌خوانی‌ها و پلی‌بک‌های درست و حساب‌شده، به فضا سازی موفق اثر و ترکیب‌بندی درست صحنه‌ها کمک بسیاری کرده‌است. البته نمی‌دانم که آیا این اجرا، برای نوجوان امروزی هم همان قدر که برای من جذاب بود، قابل قبول و جذاب هست یا نه! اما قدر مسلم، این نمایش مخاطب خود را دست‌کم نگرفته و به او احترام گذاشته، و توانسته ضمن روایت درست داستان، با خلق صحنه‌های جذاب و تماشایی، تماشاگر را تا پایان روی صندلی‌های سالن نگاهدارد.

این نمایش، حکایت از حس تجربه‌گرایی کارگردان و گروه اجرایی‌اش دارد؛ حسی که باعث شده اثری در برابر دیده‌گان تماشاگر گذاشته‌شود، که قامت آن، در مقایسه با بسیاری دیگر از هم‌گنان‌اش، افراشته‌تر است.

نقد نمایش

دریچه‌ای به نمایش «مترجنگ»

سیستم فطری اجرا در نمایش گروه سنی نوجوان، بدین شرح‌است که: ۱- بازیگری عنصر اساسی‌است. ۲- عنصر حرکت، در بازیگری نقش مهم تری دارد. ۳- شخصیت‌های اصلی نمایش، نوجوانان هستند و به‌طور کلی، اهمیت آن در برقراری ارتباط با نوجوانان است. ۴- در آن، تگرش و دغدغه‌های نوجوانان مدنظر است و...

باری، «مترجنگ» داستان مرد و زنی‌است، که از قدیم در مزرعه‌ی مشترک شان در هم سایه‌گی یکدیگر، کار و زندگی می‌کنند. در آغاز نمایش، مرد (پوفی) و زن (پیه) را می‌بینیم، که هر یک سعی در آرام کردن نوزاد خود دارند. و همین، سرآغاز مسئله‌ی ماست. فارغ از این‌که کدام یک از بندهای سیستم فطری نمایش نوجوان، منطبق بر اجرای مترجنگ است - که در جای خود بدان خواهیم پرداخت - اولین معضل، که شاید ریشه در متن مترجنگ دارد، به‌تعمیق افتادن قصه‌ی اصلی، یعنی ورود مترجنگ و به تبع آن، ایجاد تزلزل در کنش (action) نمایش است. به دیگر سخن، هرچه در یک اجرا، قصه‌ی اصلی - که حامل فکر مرکزی (central idea) و درونمایه‌ی اثر است - سریع‌تر آغاز شود، در واقع تضمینی بر جلب و جذب نظر مخاطبان، و به‌ویژه مخاطبان این گروه سنی خواهد بود. در مترجنگ، مقدمه، که به‌نظر می‌رسد چندان هم در پویایی نمایش نقشی ندارد، حدود پانزده دقیقه از زمان اجرا را می‌گیرد. سپس به‌محض آمدن کلاغ- و البته با آن صدای گوش‌خراش - ناگهان پیه و پوفی و بچه‌هاشان - که آن‌ها هم همنام پدر یا مادر خود هستند - تصمیم به ساخت مترسک یا همان مترجنگ می‌گیرند. نکته‌ی ای که باید بدان اشاره کنیم، این‌است که هر اثری، هر قدر هم فانتزی باشد، به‌لحاظ منطق اتفاقات و انگیزه‌ها و روابط میان کاراکترها، و به‌طور کلی هر آنچه که بر صحنه می‌گذرد، باید برای مخاطب باورپذیر باشد، که در مقاطعی از نمایش - که دست بر قضا، از نقاط عطف محسوب می‌شوند - این عدم باورپذیری دیده می‌شود. به‌عنوان مثال؛ آمدن و رفتن کلاغ، بی آن‌که در بدو امر، تهدیدی جدی باشد، و در پی آن، تصمیم برای ساخت مترسک، از این دست اتفاقات است. هم‌چنین انگیزه‌ی مترسک، از ایجاد تفرقه میان دو همسایه، به‌دلیل ماهیت غیر انسانی‌اش، و نیز نداشتن پیش زمینه - از مناسبات و روابط انسانی و اجتماعی - نیاز به طراحی ترفندهای خلاقانه تری دارد، تا هم مناسب با جهان شخصیت، و هم در ایجاد گره‌های نمایشی مستحکم، مؤثرتر باشد؛ نه به‌عنوان مثال؛ زدن آتیهام دزدی به پوفی و دخترش! از طرفی، به‌رغم کلیه‌ی اتفاقاتی که میان دو هم‌سایه رخ می‌دهد، انگار که مترسک برای مخاطب، از جریان بازی خارج شده، و در سایه قرار می‌گیرد. حال آن‌که آغازگر تمامی مشکلات، خود اوست. کوتاه سخن این‌که، مترجنگ - به‌رغم نامی مناسب با کارکرد شخصیت، و بهره‌داشتن از بازیگران منعطف و توانا، که به‌جز افراق‌های مقطعی، مجموعاً بازی‌های روان و یک‌دستی از ایشان شاهدیم - از فقر ایده‌های ناب نمایشی رنج می‌برد. از دیگر سو، وحدت مکان و موضوع، اگرچه برای مخاطبین گروه سنی نوجوان، درک و دریافت‌زوایای مختلف یک نمایش را تسهیل می‌کند، اما اگر به سیستم فطری اجرا در نمایش‌های گروه سنی نوجوان، که در آغاز این نوشته آمده، بازگردیم، به‌جز موارد اول و دوم، که مترجنگ انصافاً در رعایت آن‌ها موفق بوده‌است، از موارد دیگر، اثر چندانی در این نمایش نمی‌بینیم؛ گو این‌که علاقه‌ای که میان دختر و پسر نوجوان (پوفی و پیه) درمی‌گیرد، اتفاقی‌است که در صورت پرداخت و تمرکز بیش‌تر، می‌توانست در ایجاد ارتباط با مخاطبان، مؤثرتر واقع شود.

باری، مترجنگ نمایشی استانی‌است، که همواره در جشنواره‌ها با آثاری درخور و قابل‌تأمل حضور داشته‌است. امید که همواره شاهد اجراهای جذاب و زیبا، از هنرمندان عزیز قمی باشیم.

مردک مومینی

شهرام بزرگی

طبل بزرگ

کارگردان: مجتبی مهدی | بخش کودک | تهران

نویسنده و کارگردان: مجتبی مهدی
بازیگران: روشنگر کریمی، ولی... ثقفی، محمدرضا مختاری آزادفرد، سامان کریمی، مینووش رحیمیان، هومن خدادوست، سارا پورصبری، علی جباری، بابک ابراهیم‌خواه، حامد مدرس
دستیار کارگردان: روشنگر کریمی
موسیقی: شهرام نجاتی

طراحی صحنه و دکور: ولی... شاکر، مجتبی مهدی

طراح نور: علی اشرف سمعی

طراحی لباس و ساخت عروسک: روشنگر کریمی

برنامه ریز و منشی صحنه: طناز جلوسی

طراحی پوستر و بروشور: داریوش منصوری

دوخت لباس: مهتری حیدری

مدیر تولید: جواد مهدی

خلاصه ی نمایش: عروسی دختر

سلطان سلیم‌خانه. هم ساز داریم،

هم آواز، هم نمایش سیاه‌بازی

و هم خیمه‌ش‌بازی، اما

چرا مردم شهر حاضر

نیستن بیان تا...

وقتی رویاهایم را گاز گرفتم

کارگردان: ممدرضا فلاهی | بخش کودک | مرودشت

نویسنده: علی‌اکبر جعفری
کارگردان: محمدرضا فلاهی
بازیگران: محسن شیرازی، فاطمه احدی، محمدرضا جعفری، سعید زارع، محمد نورزاده، محمود بشیری، جواد زارع، حمیدرضا گودرزی، میترا احدی (سیاه‌پوش)
مشاور کارگردان: رحمان هوشیار، خالق استواری
احمد راستگو

دستیار کارگردان: اسماعیل خیری‌زاده

موسیقی: رحیم فلاهی، محمد شمس‌زاده

طراح صحنه: محمدرضا فلاهی، محسن

شیرازی (دستیار)

طراح لباس: محمدرضا فلاهی

طراح چهره‌پردازی: فاطمه همایون

طراح پوستر و بروشور: محسن شیرازی

خلاصه ی نمایش: پسرچه‌ای لوج و

خودخواه، که تنها حاضر است لباس‌های

قهرمانان فیلم و انیمیشن‌ها را بپوشد...

پسرک نون زنجیلی

کارگردان: رضا روان | بخش جنبی | همدان

نویسنده: ندا ابرار پایدار
کارگردان: رضا روان
آهنگ‌ساز: مهدی فتحی

بازیگران: بهروز ناصرشریعی، سانازخوش‌مهر، امیر باباشهبایی، بهداد

بلیغ‌فر، زینب ملک‌زاده، زهرا موتمن

دستیار کارگردان: محمد طالبی

منشی صحنه: صدف رضی

مدیر صحنه: باهره خاندل

طراح لباس: ساناز خوش‌مهر

طراح صحنه: رضا روان

طراح نور: محمد نظری

مشاور کارگردان: علی دشت‌آرا

طراح پوستر و بروشور: حجت محمدی

دوخت لباس: ویدا به‌مقام

خلاصه ی نمایش: پسرکی که از نون زنجیلی

ساخته‌شده، در جنگل به جستجوی پسر

واقعی مرد و زن می‌رود که...

نوک طلا

کارگردان: انوش معظمی | بخش کودک | تهران

نویسنده: انوش معظمی
کارگردان: مهدی قلعه
دستیار کارگردان: علی صفا
بازیگران: مجتبی کاظمی، علی صفا، علی بیک‌محمدی، عطا مقیمی
فاطمه خداینده‌لو

عروسک‌گردان‌ها: ندا حیدری، صدیقه کلهر، فرزاد سلیمانی

مدیر صحنه: فرزاد سلیمانی

منشی صحنه: مریم چناری

طراح پوستر و بروشور:

روشنگر کریمی

ساخت انیمیشن:

عابد نتاج، علی صفا

طراح لباس: زهرا یعقوبی

طراح صحنه: مهدی قلعه

صدای راوی: بیتا کاظمی

آهنگ‌ساز: محمد سیفی

بی چیز

کارگردان: مهدی فرشیدی سپهر | بخش کودک | تهران

نویسنده، بازیگر و کارگردان: مهدی فرشیدی سپهر
صداها: مهران گل‌محمدی، آنالی شکوری، رعنا قادری
مشاور کارگردان: حمیدرضا مرادی و همهی اعضای گروه
دستیار کارگردان: رعنا قادری

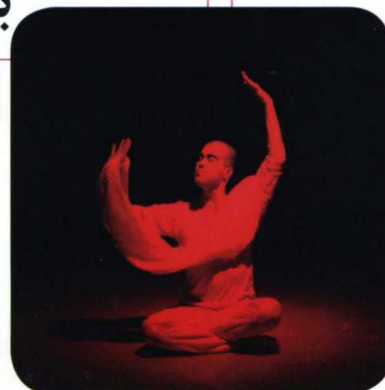
مجری نور: رعنا قادری

آهنگ‌ساز و ترکیب افکت‌ها: مانی مزکی

طراح لباس: مهدی فرشیدی سپهر

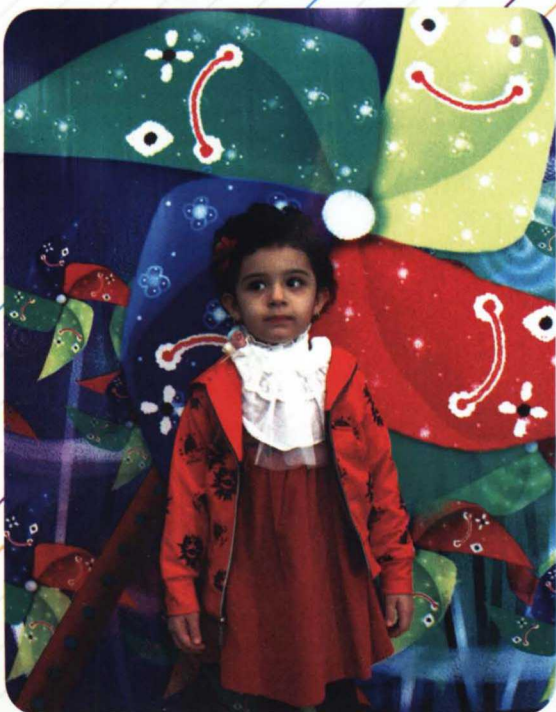
طراح پوستر و بروشور: حمید نجفی‌راد

خلاصه ی نمایش: «بی» نوجوانی است کم‌انگیزه. او در دنیای مجازی کامپیوتری‌اش وقت می‌گذراند.

به روایت عکس

۳

بهرام شاه محمدلو

متولد ۱۳۲۹

بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون

فارغ التحصیل کارشناسی هنرهای نمایشی، از دانشکده ی هنرهای زیبا

سوابق:

آثار تصویری: زیر گنبد کبود، گرگ ها، هرچه می خواهد دل تنگات بگو، جنگ فطر، خونه ی مادر بزرگه و...

نمایش: دولیتر در دولیتر صلح، افرا، حادثه در شهر عروسک ها، خانه ی آبی، آه! اسفندیار مغموم، بچه ها بیان تماشا و...

۲

پرستو گلستانی

متولد ۱۳۵۰ | تهران

بازیگر، کارگردان

فارغ التحصیل کارشناسی نمایش (بازیگری و کارگردانی)، از دانشگاه هنر و معماری دانشگاه آزاد

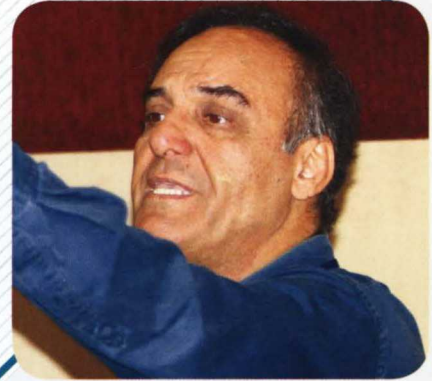
سوابق: کارگردان و نویسنده ی مجموعه ی تلویزیونی؛ نوعی دیگر و دنیای شیرین...

بازی: تله تئاترهای؛ دشمن مردم (هنریک ایبسن)، شام آخر و... فیلم های سینمایی؛ مجنون، مار، رابطه ی پنهانی، همسر، قاعده ی بازی، سرعت و...

سریال؛ وکلای جوان، خانواده ی صبح گاهی، نوعی دیگر، همسران، دنیای شیرین، هفت سنگ و...

نمایش؛ بلبل سرگشته، نیلوفر آبی، پستوخانه، شب سیزدهم، شام اول شام آخر، گل های شمعدانی و...

۱

قطب الدین صادقی

متولد ۱۳۳۱ | سنندج

مدرس و کارگردان

فارغ التحصیل دکترای هنرهای نمایشی از دانشگاه سوربن سوابق: نویسنده گی نمایش نامه های؛ بیا تا نشانت دهم شاهین چگونه پرواز کرد، رامینه ماه را دوست دارد، نخودی و تریچه، مرد فرزانه ببر دیوانه، زنان صبرا مردان شتیلا و...

کارگردانی؛ آرش، سی مرغ، هملت (شکسپیر)، آژاکس (سوفوکل)، بهرام چوبینه، مویه جم، سرود مترسک پرتقالی (پیتر وایس)، افشین و بودولف هردو مرده اند و...

بازیگری؛ سینما؛ گزارش یک قتل، دادستان، کوهستان قندیل، بهشت و بهار، آدمکش و...

تلویزیون؛ فوق سری، گوهر شب چراغ، کیف انگلیسی، زمان شوریده گی، کلاه پهلوی و...

معرفی
واحد

Festival For Children & Youth

واحد امر به معروف

مسئول واحد: حسین رستمی

انسان به دلیل اجتماعی بودن اش، نیاز به جمعی دارد که آنیس او باشند، تا از غم ها و سختی ها رهایی یابد و استعداد های نهفته اش، به فعلیت برسد. و گرنه، انسانیت اش بی معنا خواهد بود. به همین دلیل، زندگی انسان شکل گروهی به خود گرفته، و اجتماعات متفاوت در عین حال شبیه به هم را، به وجود آورده است. که رشد و تعالی انسان ها، تنها در محیط و اجتماع سالم، امکان پذیر است. چون افراد یک جامعه، مانند اعضای یک بدن، در مسیر حیات اجتماعی، سهم دارند. و هیچ فردی نمی تواند خود را در قبال سؤدها و زیان های اجتماع اش، بی تفاوت بداند. این جاست که مسئله ی امر به معروف و نهی از منکر، ضرورت پیدا می کند.

واحد امر به معروف بیستمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان نیز، هم دوش با سایر کمیته ها، جهت هرچه بهتر برگزار شدن جشنواره و تعمیق گسترش فرهنگ ناب دینی و ایرانی، در بین هنرمندان و هنردوستان، با همکاری پایگاه شهید صدوقی اداره ی کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان همدان، و ستاد احیای امر به معروف و نهی از منکر استان، در تمامی سالن های نمایش و هتل استقرار میهمانان، نسبت به انجام این فریضه ی دینی، اقدام می نماید.

همکاران:

حجت الاسلام سبحانی، کبری صفری نجات، بهجت عباسی، اعظم شعبان لو، سیما وزینی غفور، مصومه انصاری، زهرا اسدی صفا، مریم وطنی دلاور، زهرا مرادی گلرخی، فاطمه رضانی، مرضیه سرمد همدانی، فاطمه بابایی، شهین یآوری

مطلب علمی

تئاتر مدرن کودک و خلاقیت نمایشی کودکان

رؤند تعلیم و تربیت امروز، به سوی خلاقیت در آموزش هنر (موسیقی، نمایش، نقاشی و...) سوق دارد. خلاقیت را می توان به معنای زندگی بخشیدن، ساختن یا پدید آوردن چیزی در نظر گرفت.

امروزه، توان هنرهای نمایشی به عنوان یک نیروی آموزشی، و هم چنین به عنوان نوعی از هنر، شناخته شده است. خلاقیت نمایشی را می توان یک نیروی حیاتی، برای پرورش ذهن و شخصیت دانست. شخصیت آفریده می شود، در حالی که هنر نمایش، می تواند سنگ بنای آن باشد.

مشکل عمده در عدم شناخت ارزش خلاقیت نمایشی کودکان نیست، بلکه در ابهامی است که در اذهان مربیان تعلیم نیافته ای وجود دارد، که نمی دانند چگونه به نتایج مؤثر برسند. این امر، ناشی از آن است که خلاقیت نمایشی، در مقایسه با سایر جنبه های هنر، نوعی زمینه ی آموزشی جدید، و در واقع، تغییری در جنبه های مورد تاکید است.

در گذشته، تاکید بر حاصل کار گروهی، و طرز بیان فصیح و حسن اجرای فردی بود. نمایش، پیش از هر چیزی، به صحنه و بازیگران تعلق داشت، و بقیه ی کودکان به عنوان تماشاچی، در کار سهیم بودند. اما امروزه، دیدگاه ها تفاوت کرده است. در مورد نقش چشم گیر این تحول، همین بس، که اندیشمندان دریافته اند که در درون اکثر ما، یک حس نمایشی وجود دارد، که از آن به خلاقیتی رضایت مندانده دست می یابیم.

در زمینه ی تئاتر کودکان هم، بینش جدیدی نسبت به توان خلاقیت نمایشی کودکان، ایجاد، و ذوق فطری کودکان در ایفای نقش، که درونمایه نمایش است، به عنوان وسیله ای مؤثر در آموزش، شناخته شده است.

نقایص و نقاط ضعف این نوع تئاتر رسمی، به خصوص برای کودکان خردسال، کاملاً آشکار است؛ هیجان ناشی از تحریک بیش از حد، رقابت ناسالم و تصنعی بودن بیان و حرکات متداول. این بازی ها، به هیچ وجه زاینده ی ذهن کودک نیستند. ارتباط بین تئاتر رسمی و بازی های خلاق، از حس دراماتیک ذاتی، که در درون همه ی ما نهفته است، نشات می گیرد. نوع قدیمی تر تئاتر، تنها افراد با استعداد را در بر می گیرد. حال آن که خلاقیت نمایشی، از این حس دراماتیک همه گانی، به عنوان یک وسیله ی آموزشی استفاده کرده، و شادی را که نتیجه ی ایجاد یک روزنه ی احساسی خلاق در فرد است، در او پرورش می دهد.

تغییر نمایش رسمی به غیر رسمی، از طریق شناخت تدریجی توان خلاقیت های نمایشی، برای همه ی کودکان ایجاد شده است. ما هم باید با زمانه پیش برویم!

کمیته ی تبلیغات

■ مسؤل کمیته: مهدی عالیفر

■ فعالیت ها:

طراحی اقلام چاپی مانند: سربرگ نامه های اداری، پاکت نامه، کارت دعوت اختتامیه، نقشه ی راهنما، ژتون غذای عوامل اجرایی و میهمانان، لوح تقدیر، لوح افتخار، دفترچه تشریفات، تراکت تبلیغاتی، کارت های شناسایی عوامل اجرایی، حراست، میهمانان، داورها، کاغذ مسابقه ی نقاشی، برنامه های جنبی، برنامه های درسی دانش آموزان و بلیط چاپ بنرهای تبلیغاتی، و نظارت بر نصب آن ها، نظارت بر انجام کارهای چاپی و اقلام تبلیغاتی

■ همکاران:

مهدی عالی فر؛ مسؤل کمیته
رضا محقق؛ جانشین
زیبا مروت؛ طراح

■ مهدی عالی فر:

وجود چنین جشنواره هایی در استان، بستری مناسب جهت ایجاد یک جامعه ی شاد و با نشاط و پویاست، و می تواند بسترساز شکل گیری شخصیت کودکان و نوجوانان باشد. و چون کودکان و نوجوانان به لحاظ بیستی در مرحله ی رشد و تکامل هستند، اگر معانی و مفاهیم متعالی، به زبان ساده، جذاب و شیرین برای آن ها بیان شود، قطعاً راحت تر آن را می پذیرند. و این جریان، همان حرکت جامعه به طرف جایگاه متعالی خویش است. در سال های اخیر، شاهد رشد تئاتر، بالاخص تئاتر کودک و نوجوان بوده، و شاهد آن هستیم که تئاتر با رشد قابل قبولی مواجه شده است. جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان به دلیل شرکت دادن نمایش هایی که پیش از این، اجرای عمومی داشته اند، باعث افزایش انگیزه ی فعالان این حوزه شده، و به همین دلیل، زمینه ی مساعد برای اجرای حرفه ای را به وجود آورده، و چون جشنواره بین المللی است، فعالان این عرصه، با اهالی تئاتر کشورهای دیگر، ارتباط برقرار می کنند، و در جریان فعالیت ها و اطلاعات تئاتری آن ها قرار می گیرند.

کمیته ی مالی و پشتیبانی

■ مسؤل کمیته: داود ابوترابی

■ فعالیت ها:

انجام امور مالی، حسابداری و عقد قرارداد با عوامل اجرایی جشنواره
پی گیری و شناسایی حامیان جشنواره
پرداخت حق الزحمه ی عوامل و دست اندرکاران جشنواره
پی گیری و اخذ برآورد هزینه های مورد نیاز هر یک از کمیته ها، به تفکیک
تسویه حساب مالی با کلیه ی عوامل کمیته ها و اشخاص حقیقی و حقوقی همکار در جشنواره، حداکثر ۱۵ روز بعد از اتمام جشنواره
هماهنگی با ادارات مختلف، جهت دریافت مهمان سرا
پی گیری و تامین وسیله ی نقلیه، جهت ایاب و ذهاب میهمانان، عوامل اجرایی، و گروه های نمایشی، اعم از خودرو سواری، مینی بوس و اتوبوس
تامین نیروهای مورد نیاز، به ویژه در امور سالن ها، با هماهنگی کمیته ی مدیریت سالن ها
برنامه ریزی لازم جهت ایجاد سیستم نظارتی، به منظور کنترل وقایع احتمالی از قبیل: قطعی آب، برق، گاز، تلفن و... در سالن ها، دبیرخانه، هتل ها و...
تامین نیروی انسانی کلیه ی کمیته های اجرایی جشنواره، از بین کارکنان ادارات، هنرمندان، شرکت های خدماتی و به ویژه پرسنل اداری کل فرهنگ و ارشاد اسلامی، با هماهنگی کمیته ها و تصویب مدیریت اجرایی
برنامه ریزی لازم جهت استقرار وسایل نقلیه، به منظور تردد میهمانان
تامین لوازم مورد نیاز، جهت پذیرایی میهمانان، گروه های نمایشی و عوامل اجرایی، در طول مدت جشنواره، اجرای نمایش ها، مراسم افتتاحیه و اختتامیه، کارگاه های آموزشی، نشست ها، جلسات ستادی و مطبوعاتی
تمهیدات لازم جهت پیش بینی مکان لازم، برای استقرار دکور گروه های نمایشی شرکت کننده، و جابه جایی آن ها با سالن های نمایشی، براساس زمان بندی از قبل تعیین شده، با هماهنگی مدیریت سالن ها
تامین نیازهای سایر کمیته ها، براساس تقاضای کتبی و تایید مدیریت اجرایی

■ همکاران:

حمید عالم شناس همدانی (مدیر اعتبارات، مالی و پشتیبانی)
عباس ابراهیمی (مسؤل تدارکات)
مرتضی بیات (امور اداری، هماهنگی و مکاتبات با ادارات و توزیع پذیرایی)
ساسان ضیائی (امور حقوقی و تنظیم قراردادها)
محمد عباسی ترکمان (امور نقلیه و خدمات)
آزاده السادات حسینی (مسؤل IT)
علی نوروزیان (جمع دار اموال و انباردار)
پرینسا فتحیان (تنظیم اسناد مالی)
افشین خاکی (تاسیسات)
هادی افشانی (تدارکات)

اصغر هندی

■ پیش کسوت تئاتر استان

با نگاه به شوق و ذوق خیل تماشاگران مشتاق، به سادگی می توان به این نتیجه رسید، که جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان برای مخاطبان و اجراکننده گان اش یک فرصت طلایی است، تا از ثمرات آن بهره مند شوند. برای مخاطبان کودک و نوجوان، چه زمانی بهتر از این، برای آشنایی با هنر نمایش و مفاهیم آن؟ از مسایل فنی گرفته تا بازیگری، کارگردانی، نمایش نامه نویسی و کسب مهارت های لازم برای زندگی انسان. چه مکانی مناسب تر از این، برای تبادل افکار و گفت و گو با دیگر گروه های نمایشی، و تصمیم برای ارتقاء سطح کمی و کیفی کارهای آینده؟ و برای مسئولین، چه فرصتی مساعدتر در ایجاد شور و نشاط، و افزایش امید به فردایی بهتر؟ امید که امسال نیز، شاهد این پویایی زندگی ساز باشیم.

مرتضی تحصیلی

■ پیش کسوت تئاتر استان

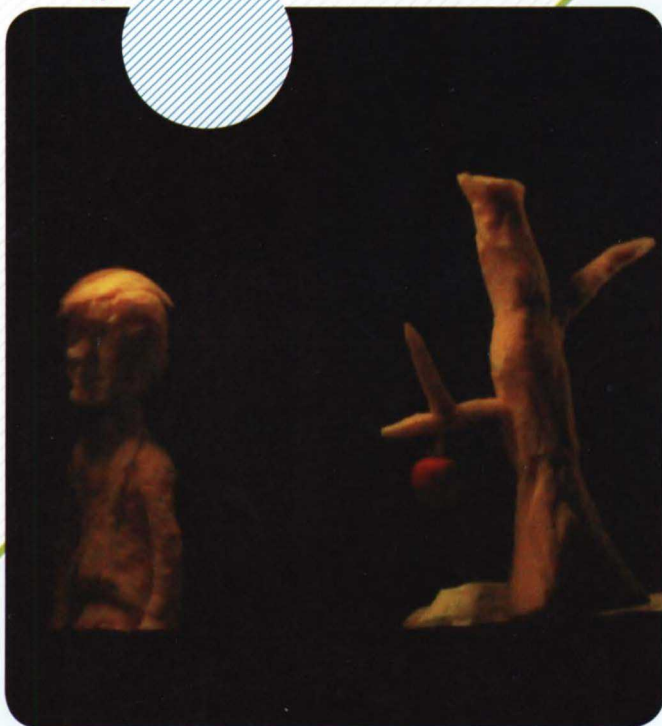
گوش کنید، دقت کنید، بشنوید، شادی کنید و بخندید بچه ها. صدای سوت میاد، سوت قطار. قطاری به نام تئاتر، که سوار بر بال جشنواره، به همدان رسیده. کمی بزرگ تر شده. کودکان و نوجوانان رو صدا می زنه و می گه: «بیاید و ببینید و گوش کنید، دقت کنید، شادی کنید، بخندید، تا باهم یاد بگیریم چگونه زندگی کردن رو، از راه هنر و تئاتر، که بهتر زندگی کنیم، تا به سعادت برسیم و به هدف نزدیک تر بشیم... بزرگ تر باید یاد بدن و کوچیک تر باید یاد بگیرن. پس به پاس یاد دادن و یاد گرفتن؛ هورا...»

با
هنرمندان

نوشین بیگریان

■ فارغ التحصیل تئاتر

کودکان و نوجوانان، هم گام با بیستمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان امسال، بیست ساله شدند. کودکان بیننده ی اولین دوره ی جشنواره، حالا مردان و زنانی هستند، که برای کودکان امروز، نمایش اجرا می کنند. این چرخه ی تئاتر، و دمیدن روح انسانیت در دوران های مختلف زندگی کودکان، چه زیباست...

ETC

Theater Troupe Company: S.A.marionetas – Teatro & Bonecos
Director: José Manuel Valbom Gil
Playwright: José Manuel Valbom Gil, Sofia Olivença Vinagre, Natacha Costa Pereira
Cast: José Gil, Sofia Olivença Vinagre, Natacha Costa Pereira
Music Composer: Gonçalo tarquínio e Daniel Bernardes
Set Designer: José Manuel Valbom Gil
Puppet Designer: Natacha Costa Pereira
Duration: 50 Minutes
 Portugal

Synopsis: This new show is the outcome of several years of work in puppetry, more specifically in creations without using the word as a vehicle of communication. This form of making theater gives the viewer a magical universe carrying him into action. Since there are no barriers on the communication this production has been presented all over the world. Had its premiere in Macau and has passed through countries such as China and Kazakhstan. Short stories from a place where its inhabitants live the most varied adventures. The innocence of actions results in humorous moments experienced by the carved sponge characters. The sounds and movements replace words, the puppets captivate us with its simplicity transporting us to a magical and captivating world and etc. ... Meanwhile the bird does something he shouldn't, the cat plays, the ball wiggles and etc... etc... and etc...

A MANO (By Hand)

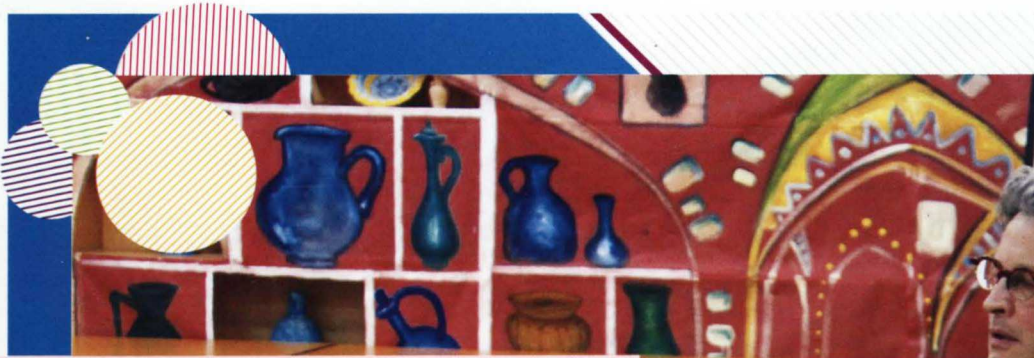
IDEA, CREATION, DRAMATURGY, ARTISTIC DIRECTION, LIGHTING DESSIGN AND ACTING:

Director & Playwright: Julián Saenz-Lopez and Izaskun Fernández –El Patio
Technician: Diego Solloa
Technical Collaborator: Fernando Moreno and Aron Vargas
Graphic Design: Diego Solloa
Photography: Clara Larrea
Production: El Patio
THANKING TO: Zarándula Gestión Cultural
Management: Ana Sala
Duration: 45 minutos

Synopsis: "Are some objects guilty of having that kind of owners they have? Are they guilty of being just objects, of being junk...? Albert Pla. A Mano is a story told with clay, through a small character with a great desire to escape from a shop window and its inhabitants. It is a love story, a story about small failures, a potter's wheel, a cup that breathes, two people with great enthusiasm, a tiny pottery workshop and four hands that play. A Mano is a small gift, so small that it fits into a meter and a half, where you, the spectator, are invited to a cup of tea.

19 Oct 2013
Saturday

Bu-Ali Sina Cultural Complex (Main Hall)	Bu-Ali Sina Cultural Complex (Auditorium)	Fajr Hall	Avini Cultural Complex (Main Hall)	Avini Cultural Complex (Auditorium)	Mahdieh Kanooon	Kanooon Cinema (Main Hall)	Kanooon Cinema (Conference Hall)	Bu-Ali Sina Cultural Complex (Open Area)	Fajr Hall (Open Area)	Avini Cultural Complex (Open Area)	Children Performances	
10 16 18/30	10 16 18/30	10 16 18/30	10 16 18/30	10 16 18/30	10 16 18/30	9-12 14-17 22-23	9-12 14-17	11 17 19/30	11 17 19/30	11 17 19/30	9 11 9 11 9 11	
When I Bit My Dreams W:A.K. Jafari D:MR.Falahi Marvdasht ● 45 min	Poor W,D:M.Farshidi sepehr Tehran ■ 40 min	Big Drum W,D:M.Mahdi Tehran ■ 55 min	Golden Bill W:A.Moazemi D:M.Ghale Tehran ● 50 min	Kish Kush W,D: A. Nosotti D. Gol Italy ▲ 50 min	Gingerbread Little Boy W:N.Abrar Paydar D:R.Ravan Hamedan ★ 45 min	The Children And Youth Theater Group Cologne, Germany The Children And Youth Theater Group Cologne, Germany The Children And Youth Theater Group Cologne, Germany	Introducing The International Theatre Groups Children Theatre G. Vajon Germany	Who Am I? R.Hassan Ali Tehran 40 min	Where Is Here? Who Am I? M.H. Farzadi Tehran 30 min	Don't Look Backwards A.H. Shalvi Varamin Tehran 25 min	Where Is Here? Who Am I? M.H. Farzadi Tehran 30 min	Don't Look Backwards A.H. Shalvi Varamin Tehran 25 min

Introducing the structure of theatre production in Germany by Mr. Detlef Kohler

In this meeting that was held in the second day of the 20th international theatre festival for the children and youth, Mr. Detlef Kohler analyzed the structure of theater production and discussed about two main parts of theater in Germany. According to him theater in Germany is divided into two main parts of governmental and private theatres. In governmental part, the theatre groups can rely on the financial support of the government and all of the performances which are produced in this section are related and dedicated to the government directly so the form of the performances are very important but the content of the performances are neglected by the government. On the other hand the private section cannot rely on the financial support of the government and all of the theatre groups have to support themselves. The private theatre groups in Germany face a lot of problems but they make a lot of efforts to remove the obstacles. He added that the street performances are not very popular in Germany because the weather is not good enough all the time to produce this kind of theater.

Introducing the children and youth theatre in Italy by Mr. Daniel Gol

In this meeting that was held in the second day of the 20th international theatre festival for the children and youth, Daniel Gol from Italy talked about various issues. At first he introduced their company "Teatrodistinto" and their performance "scribble/ kish kush". He said that their small group love to work with children and their aim is to produce simple performances to attract both of the children and adults' attention. He said that they interact with the children as much as possible to catch their feelings and according to this understanding they choose the themes of their performances. They work with disable children and love their work. They believe that as the artist we have a responsibility to work with children especially with the disables because they need our supports more than the other children. In their performance, kish kush two strangers faces together. at first they don't know each other because one of them talks Italy and the other one talks Persian so they do not interact with each other and the connection is failed but little by little they know each other and know how to

share their spaces, privacy and foods and they realize that all of us are different from different perspectives and it is a must to us to accept these differences and love each other he believed that a difference can lead to a mutual relation. Mr. Gol and Mr. Nosotti have a lot of precious experience in the field of the children and youth theatre. They love the children world because they believe that the children are very smart and lovely addressees. According to them the art and especially the theatre can be very useful for the children and can help the children very much. Mr. Nosotti said that their performance was presented in many different countries such as Poland, Belgium, United Kingdom, France, and GermanyBut he believed that their presence in this festival which is held in Hamadan is of especial importance to them.